

Den Haag – Koninklijke Schouwburg – 30 juni
Rotterdam – Rotterdamse Schouwburg – 1 juli
Amsterdam – Stadsschouwburg – 2 juli

La Mama E.T.C., New York

Artistieke leiding Wilford Leach
Algehele leiding Ellen Stewart

CORFAX (Don't Ask)

Tekst en regie Wilford Leach
Muziek Bill Elliott

Spelers
Veterinarian Steve Insolera
Nurse Howell Margaret Benczak
Beast & General Beard Gregory Fleeman
Assassins Camille Tibaldeo
Nancy Heikin
Tony Azito

Veiled Specialist
Mysterious Visitor &
The President Ken Hill
Head of the Secret Service &
The Voice of the Box Donald Harrington

Musici
Dan Morée, fluit
Dan Berlinghof, piano
Richard Cohen, klarinet en saxofoon
Roger Morgan, cello en basgitaar
Margaret Benczak, zang en marimba
Dennis McCafferty, slagwerk
Bill Elliott, elektronische toets-
instrumenten

Decorontwerp en
technische leiding Marty Kapell
Film Jack Coddington
Belichting Ward Carlisle
Geluidstechniek Mark Hartigan
Toneeltechniek Phil O'Donnell
Kostuums Don Damask

La Mama, New York

De schepping van Ellen Stewart 'La Mama' is synoniem geworden met de off off Broadway-beweging in het Amerikaanse toneel die in de jaren zestig zijn grootste bloei heeft beleefd. Die groei voltrok zich toen tegen de verdrukking in : onge-subsidieerd en eerder vervolgd door de ambtelijke instanties leidde La Mama een hachelijk bestaan in kelders en zolders sinds zijn ontstaan in oktober 1962. Ellen Stewart, een kostuumontwerpster uit Louisiana gevestigd in New York's East Village, begon 't toen op te nemen voor de jonge toneelschrijvers wier werk bij het gevestigde toneel weinig kansen kreeg. De eersten waren Ellen Stewart's broer en de later zeer bekend geworden Paul Foster, wiens 'Tom Paine' in 1964 een onvergetelijke voorstelling kreeg in de regie van de toen eveneens nog onbekende Tom O'Horgan, de latere ster-regisseur van Broadway en van 'Hair'. In de eerste zeven jaar van zijn bestaan was La Mama betrokken bij de productie van 150 nieuwe stukken van 110 verschillende schrijvers en tussen 1970 en 1973 werd een gelijk aantal stukken uitgebracht. De eerste periode werd gekenmerkt door het debuut van later succesvolle schrijvers zoals Paul Foster, Leonard Melfi, Lanford Wilson, Israel Horowitz, Tom Egan, Sam Shepard, Megan Terry en Jean-Claude van Itallie.

Pas de tweede periode bezorgde dit werk een grotere bekendheid in Amerika en meer aandacht van de toneelkritiek in New York. Dat was toen Tom O'Horgan in 1965 zijn eerste Europese tournee met La Mama maakte en lauweren begon te oogsten die op het thuisfront niet meer konden worden genegeerd.

De periode waarin La Mama zich nu bevindt begon in 1970. Ellen Stewart sloeg internationaal haar vleugels uit en richtte op vele plaatsen in de wereld La Mama-groepen op, werkte aan de voorbereiding van tournees en activeerde talrijke internationale theater-contacten, zoals in Nederland met Mickery.

De artistieke leiding droeg zij over aan Wilford Leach, die het La Mama-seizoen verdeelde over vele residentiële groepen en workshops, zoals een repertoire-theater onder leiding van de jonge Roemeen Andrei Sherban, de ETC-groep onder Wilford Leach en John Braswell, het Playhouse of the Ridiculous onder John Vaccaro, tweetalige groepen voor Spaans- en Chinees-sprekenden en talrijke ad hoc samengestelde groepen. Ook werden vanuit La Mama activiteiten ontplooid op het gebied van het Black Theatre, theater van Amerikaanse Indianen en toneelontwikkelingen in de Derde Wereld.

In de seizoenen 1971-72 en 1972-73 kwamen niet minder dan 112 producties onder auspiciën van La Mama tot stand. La Mama heeft nu een eigen gebouw met twee theaters en verscheidene studio's en een tweede gebouw met repetitie-ruimten. Het seizoen loopt van september tot juli en vrijwel elke week worden van woensdag tot en met zondag twee voorstellingen per avond gegeven. Het artistieke accent van nieuwe toneelliteratuur naar een presentatie van een combinatie van theater-elementen zoals muziek, toneelspel, zang, dans, film, mime enz.

Wilford Leach

De schrijver/regisseur van 'CORFAX (Don't ask)', Wilford Leach, is sinds 1970 artistiek directeur van alle La Mama-activiteiten en leidt meer in het bijzonder de ETC-Company die zich – na een seizoen in New York – vooral toelegt op tournees door Amerika en Europa en die gekenmerkt wordt door veelzijdige combinaties van theatrale elementen. Samen met John Braswell bezocht Wilford Leach in 1971 het Holland Festival met een reeks korte stukken: 'Emer', 'Renard', 'Carmilla', 'Gertrude' en 'Demon'. Beide regisseurs zijn afkomstig van de theateropleiding van Sarah Lawrence College en maken nu deel uit van de docentenstaf aldaar. Wilford Leach kreeg in 1973 een Guggenheimbeurs voor toneelschrijvers en zijn stukken zijn zowel bij La Mama als in Lincoln Center en in Boston door andere groepen opgevoerd. Hij is winnaar van een Obie-prijs voor regie, ingesteld door de Village Voice. Kortgeleden maakte hij zijn eerste speelfilm, 'The Wedding Party'. Wilford Leach heeft een voorliefde voor stukken met een bizarre en groteske humor, waarin demonen en spoken een rol spelen en kleine wonderen worden gewrocht met theatrale illusies.

Bill Elliott

Bill Elliott, die de muziek schreef voor 'CORFAX', is sinds 1972 als muzikaal directeur aan de ETC-Company (die negen acteurs-zangers-dansers en zes musici telt) verbonden. Hij studeerde aan de Juilliardschool in New York en leidde kortgeleden de muzikale uitvoering van de Italiaanse versie van de musical 'Hair' in Rome. Hij schreef de muziek bij een twaalfstal toneelproducties zowel voor La Mama als daarbuiten.